

Sygn. akt V CSK 110/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku "S." Sp. z o.o. w Z., G. S., J. S., U. B., R. B. i T. P.
przy uczestnictwie M. K., X. K., Skarbu Państwa - Starosty Z., H. G. i Z. G.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników M. K. i X. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżący odwołali się do istotnego zagadnienia prawnego oraz wskazali na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów niemniej nie występują te przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący

powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.; z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na tę przesłankę nie przedstawia takiej argumentacji.

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Skarżący w skardze kasacyjnej nie sformułowali zagadnienia prawnego w sposób wyżej zasygnalizowany. Przede wszystkim w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania brak wyводу prawnego, który wskazywałby rozbieżności w orzecznictwie w zakresie prawidłowego ustalenia przesłanek ustanowienia drogi koniecznej na prawie użytkowania wieczystego. Wywody skarżących w dużej mierze kwestionują wysokość wynagrodzenia za ustanowienie drogi koniecznej zawarte w opinii biegłego z dnia 28 lutego 2011 r. Wyliczenia te nie były jednak kwestionowane przez strony w toku postępowania i zyskały akceptację Sądu Odwoławczego.

Zarzut ten wymyka się spod kontroli kasacyjnej, ponieważ ani ustalenie faktów, ani ocena dowodów nie mogą być podstawą wniesienia skargi kasacyjnej.

Skarżącym przysługuje prawo użytkowania wieczystego działki obciążonej nr [...], a wartość rynkowa tego prawa została oszacowana przez biegłego na kwotę 65 000 zł. Trafnie już Sąd pierwszej instancji wskazał, że kwota łącznie przyznanego wynagrodzenia z tytułu obciążenia nieruchomości służebnością drogi koniecznej nie powinna przekraczać wartości prawa jakie przysługuje uprawnionym do nieruchomości obciążonej. Poza tym wyłączone z obciążenia „enklawy” służą do wyłącznego korzystania przez skarżących i w związku z tym mogą być wykorzystane do wyłącznego korzystania przez tych uczestników, czy też wydzierżawienia ich przez nich w celach parkingowych.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw